

דוד נוהג באומץ לב

שמואל אי כרק י"ז

התנהלה מלחמה בין בני ישראל לבין הפלשתים. דוד היה רועה צאן, וכמה מאחיו הגדולים היו חיילים. דוד נשלח לשאול לשלומם.

גוליית שוב מטיח כנו עלבונות. הוא קורא לנו להילחם בו כבר כמה שבועות!

מה קורה פה?

כולם מפחדים ממנו. הגובה שלו כמעט שלושה מטרים! אף אחד לא יכול להביס אותו!

מה יקבל האיש שיביס את גוליית?

אחיו הגדולים של דוד כעסו.

תגידו למלך שיש מישהו שאולי מוכן להילחם בגוליית.

רק שאלתי שאלה!

מה אתה עושה פה? ולמה אתה שואל על גוליית? זה מקום לגברים ולא לילדים!

אתה צריך להיות בבית עם הכבשים שלך!

החיילים הביאו את דוד
אל שאול המלך.

אתה רק נער.
גוליית הוא איש
מלחמה מנעוריו.

אני אלך
להילחם
במלשתי!

אבל נלחמתי
באריה ובדוב
כדי להציל את
הכבשים שלנו.

בסדר. חיילים,
תנו לנער את
השריון שלי.

אני לא
יכול לזוז.

אני לא
צריך את
השריון הזה.

יהוה הציל אותי
מהאריה והדוב.
הוא יציל אותי
גם מגוליית.

דוד לקח את הקלע שלו,
הלך לנחל והביא משם חמישה
חלוקי אבן.

למה באת אליי עם
מקלות? אתה חושב
שאני כלב? אני אתן
את בשרך לעוף
השמיים, ילד.

דוד וגוליית התייצבו זה מול זה
בעמק האלה.

אתה בא אליי
בחרב ובחנית ובכידון,
ואני בא אליך
בשם יהוה.

דוד בטח ביהוה, רץ במהירות אל עבר גוליית...
אל עבר גוליית...

השליך את האבן לכיוון גוליית ופגע במצחו.

הענק נפל ארצה ומת. סוף כל סוף הביסו בני ישראל את הפלשתים. לימים הפך דוד למלך ישראל.

מה אנו לומדים מהסיפור?
מדוע אחרים לא האמינו בדוד?
רמז: שמואל א'. י"ז:13, 14, 42, 33
מדוע דוד האמין שהוא מסוגל להביס את גוליית?
רמז: שמואל א'. ט"ז:1, 13; י"ז: 37, 45-47
מה ייתן לך את האומץ לעשות את הדבר הנכון?
רמז: תהלים צ"א:11; עברים י"ג:6.